

УДК 372.881.1

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/53-2-38>

Олена ПАНТЕЛЄЄВА,

orcid.org/0000-0002-5758-4866

*доцент кафедри філології, перекладу та стратегічних комунікації
Національної академії Національної гвардії України
(Харків, Україна). panteleevamatlash@gmail.com*

ВИКОРИСТАННЯ КАЗКИ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Основне завдання будь-яких занять з іноземної мови—дати людям, що говорять різними мовами, відповідні інструменти, щоб зрозуміти один одного. Очевидно, що для спілкування недостатньо знати, як відмінювати дієслова та створювати повідомлення.

Мета викладача—знайти найкращу можливу стратегію для навчання своїх учнів багатьом компетенціям.

Питання, чи може література «мотивувати» учня в його або її процесі вивчення іноземної мови, не потребує багатьох роздумів. Однак, як вибрати літературний стиль, який викликає почуття, відгук у душі учня? Література пропонує незліченні можливості. У статті розглядається казка як спосіб об'єднати учнів усіх національностей завдяки її присутності майже в усіх культурах, а також як джерело численних дидактичних перспектив на заняттях з іноземної мови. Метою статті є з'ясування доцільності використання казки в класі з вивчення іноземної мови. Для цього є декілька можливостей, оскільки казку можна вивчати з граматичною, текстовою, міжкультурною метою, щоб розвивати навички письмового, а також усного висловлювання. Використання казки може також допомогти в становленні міждисциплінарних зв'язків. Підкреслено, що казка пропонує можливість розвитку творчості в учня, що, в свою чергу, може сприяти його чи її «деблокуванню» під час заняття, коли вони можуть дозволити собі створювати місця зі своєї уяви, грати з часом, епохами. Крім того, акцентовано, що казки пропонують учням певну структуру, яку вони вже знають, що дає їм можливість адекватно реагувати на необхідність побудови висловлювання, на схему розповіді, яку вже бачили, і яка є відомою всім, незалежно від культурних відмінностей. Казка—одна з форм розповіді, відома всім народам. Навіть якщо версії можуть відрізнятися від країни до країни, структура залишається незмінною. У статті надано перелік певних видів діяльності, які можна виконувати, використовуючи казку на заняттях з іноземної мови. Серед найбільш цікавих виділено роботу з ілюстраціями казок, що викликає великий інтерес з творчої та міжкультурної точки зору, оскільки ілюстрації є частиною оповідання, що створюють певний образ, який асоціюється з нашими казками дитинства.

Ключові слова: іноземні мови, казка, мотивація, творчість, структура.

Olena PANTELEEVA,

orcid.org/0000-0002-5758-4866

*Associate Professor at the Department of Philology,
Translation and Strategical Communications
National Academy of National Guard of Ukraine
(Kharkiv, Ukraine) panteleevamatlash@gmail.com*

USE OF FAIRY TALE IN FOREIGN LANGUAGE LESSONS

The main task of any foreign language classes is to give people who speak different languages the appropriate tools to understand each other. Obviously, knowing how to conjugate verbs and create messages is not enough to communicate. The teacher's goal is to find the best possible strategy for teaching their students multiple competencies.

The question of whether literature can "motivate" a student in his or her process of learning a foreign language does not require much thought. However, how to choose a literary style that evokes feelings, response in the soul of the student? Literature offers countless possibilities. The article considers the fairy tale as a way to unite students of all nationalities due to its presence in almost all cultures, as well as as a source of numerous didactic perspectives in foreign language classes. The purpose of the article is to clarify the expediency of using a fairy tale in a foreign language classroom. There are several possibilities for this, as the fairy tale can be studied with a grammatical, textual, intercultural purpose to develop the skills of written as well as oral expression. The use of a fairy tale can also help in making interdisciplinary connections. It is emphasized that the fairy tale offers the possibility of developing creativity in the student, which, in turn, can contribute to his or her "unblocking" during the lesson, when they can allow themselves to create places from their imagination, play with time, eras. In addition, it is emphasized that fairy tales offer students a certain structure that they already know, which gives them the opportunity to adequately respond to the need to construct a statement, to a narrative scheme that has already been seen and that is known to everyone, regardless of cultural differences. A fairy tale is one of the forms of storytelling known to all peoples. Even if the versions may differ from country to country, the structure

remains the same. The article provides a list of certain types of activities that can be performed using a fairy tale in foreign language classes. Among the most interesting, the work with illustrations of fairy tales is highlighted, which is of great interest from a creative and intercultural point of view, since the illustrations are part of the story, creating a certain image that is associated with our childhood fairy tales.

Key words: *foreign languages, fairy tale, motivation, creativity, structure.*

Постановка проблеми. У контексті вивчення/викладання іноземної мови, учень відчуває потребу і бажання спілкуватися в тій чи іншій ситуації. Цілями його навчання в перспективі є розвиток і поглиблення його мовного репертуару з ціллю можливості спонтанно спілкуватися іноземною мовою. Для того, щоб спілкування було реальним під час письмових та усних висловлювань учень повинен використовувати свою мовну творчість. Іншими словами, висловлювання учня має бути творінням учня, яке походить від його власного мислення, а не від повторюваного та імітаційного навчання. Але під час спостереження за роботою учнів впродовж відповідних занять дуже сильно відчувалася їхня неспроможність звернутися до своїх творчих здібностей. Через страх помилки чи брак натхнення? Ми не можемо назвати точні причини цього «блокування».

Тому важливо запропонувати їм діяльність, а також відповідну підтримку, що ймовірно, викличе цю довгоочікувану творчість. Казка, сама по собі містить усі елементи, за допомогою яких учитель зможе зміцнити їх навчання. Ми, таким чином, бачимо у казці важливий засіб для ініціювання та/або розблокування креативності учнів. Дійсно, дидактичні перспективи казки дуже широкі в класі з вивчення іноземної мови.

Мета статті полягає в тому, щоб дізнатися про дидактичні можливості, які пропонує використання казки на заняттях з іноземної мови.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Багато методів навчання та типів діяльності були реалізовані методистами для розвитку творчих здібностей тих, хто вивчає іноземну мову. Декілька дослідників підвищили педагогічний інтерес до казки, особливо на заняттях з мови, стверджуючі, що казки є «чудовими дидактичними інструментами» для використання на заняттях з іноземної мови (Poitrie, 2010). Таким чином, казка в цих різних формах була предметом різних дидактичних досліджень і вважалася неодмінним жанром для розвитку творчості учнів. Класифікація Аарне-Томпсона, яка стала міжнародною, відносно умовно виділяє три основні категорії в 2340 стандартних казках (Aarne Thompson, 1961). Російський фольклорист Володимир Пропп (1895-1970) вважається попередником структурного аналізу наративу. Він намагався розшифру-

вати функціонування казок у своїй праці «Морфологія волшебної казки», виданій у 1928 році в Росії, де вчений збирає об'ємну частину російських народних казок і визначає сім повсюдних персонажів казок, систему, яку ми називаємо «системою персонажів». Крім того, він розмежує для кожного героя власну сферу дії в казці відповідно до статусу кожного, а також знаходить у казках тридцять одну функцію, уточнюючи у своїй праці, що під функцією він розуміє дію персонажа, визначену з точки зору його значення в розгортанні сюжету (Пропп, 2006: 121). Це дидактичне використання значно розвинулося завдяки дослідженням інтертекстуальності, підкреслюючи «переходи між усною мовою та письмом», як пояснює Марі Анастасіадіс (Anastassiadis, 1992: 98) додаючи, що це також є хорошим тренінгом з літератури.

Над питанням використання казкових творів на заняттях з іноземної мови також плідно працювали такі дослідники як Дж. Брюстер, Д. Ліпман, Х. Хеннінгер, С. Джоунз, Е. Тейлор. Методичні прийоми роботи з казкою охарактеризовано в наукових працях В. Г. Асеева, М. Б. Беркінбліта, А. В. Петровського, Л.С. Вигодського та інших.

Виклад основного матеріалу. Термін «казка» позначає як розповідь про факти чи вигадані пригоди, так і жанр літератури (передусім усної), який охоплює ці історії. Казка, як розповідь, може бути короткою і довгою. Створена як для розваги, так і для повчання, вона несе в собі потужну емоційну чи філософську силу. Розрізняють два прийоми цього літературного жанру оповідання: усний і письмовий. Ці дві практики відрізняються як за своїм функціонуванням (способи створення, розповсюдження), так і за змістом, тому їх доцільно розрізняти. Термін «казка» також може позначати розповідь, усну практику, будь-який тип історії (епос, легенда, оповідання, історія життя...), тоді казка є мистецтвом оповідання. Тому насправді необхідно відрізнити об'єкт казки, яким є сам текст, від практики, яка є мистецтвом оповідання, тлумачення цього тексту в усній чи письмовій формі.

Використання казкових творів для вчителів є гарантією наявності якісного контенту завдяки матеріалу великої різноманітності, який ніколи не вичерпується. Реєстр казок дуже великий, гнуч-

кий, адаптований до будь-якої аудиторії та слугує відправною точкою для багатьох видів діяльності з умов зберігання відповідності казкового твору основним загально дидактичним і методичним принципам навчання іноземної мови (Галушко, 2008). Оскільки простір і час не обмежені чи реально визначені, учні можуть розвивати свою творчість у вивченні казок. Як стимулювати та розвивати творчі здібності учнів шляхом використання казкового твору? Ми зробимо перелік певних видів діяльності, які можна виконувати за допомогою казки як дидактичної підтримки.

Кажучи про казку як про поштовх до творчості, ми знов спираємось на припущення, що у своєму багатстві та різноманітності казка може використовуватися в дуже різний спосіб на заняттях з іноземної мови. Аналізуючи їхню структуру, усну специфіку чи навіть їхні ілюстрації, ми бачимо, що казкові твори дозволяють проводити різні дії для розвитку творчості та уяви учнів. Для кожного перспективного прийому ми візьмемо як приклад окремий тип підтримки.

Багато прийомів і педагогічних заходів реалізовано дослідниками у методиці для розвитку творчих здібностей тих, хто вивчає іноземну мову. Казка в цих різних формах була предметом різних дидактичних досліджень і вважалася важливим жанром для розвитку творчості учнів. Дослідження Володимира Проппа, становлять основу структурного аналізу нарративу. Кілька робіт засновані на аналізі Проппа, а саме роботи А. Дж. Greimas, de Larivaille, Denise Paulme. Ці дослідники пропонують, в свою чергу, власні схеми структурного аналізу. Цікаво працювати над цими схемами розповіді, які є досить простими і, перш за все, доступними кожному, щоб здійснювати текстову та творчу діяльність на занятті з іноземної мови. Учні більш-менш знають різні «моменти», які структурують казки. Тому вчителю набагато легше пропонувати текстові та творчі дії з опорою на казку, якщо учні знають структуру казки заздалегідь. Позбавлені цих труднощів, учні зможуть зосередитися на інших поняттях, таких як часи, сам текст. Якщо план казок також буде простим і точним, учні будуть більш вільними у своїй творчості. Розповідь казки (просторово-часові рамки, персонажі, а також положення персонажів) зазвичай складається з чудових і вигаданих елементів. Це також дозволяє розвивати творчі здібності учнів. Як і будь-який вид оповідання, казка найчастіше позачасова і без реально визначених географічних рамок. Тому учні будуть більш «вільними», дозволяючи собі вигадувати уявних персонажів, тварин, що розмовляють тощо.

Невід'ємною частиною казок є ілюстрації. Їхня присутність в цих оповіданнях обумовлена різними причинами. Вони допомагають зрозуміти текст: у цьому випадку зображення найчастіше ілюструють історію. Також ілюстрації можуть завершити те, про що історія не розповідає: у цьому випадку вони безпосередньо не ілюструють історію та залишають простір для інтерпретації. Ілюстрації однієї казки можуть відрізнитися залежно від того, що автор чи ілюстратор хотів висвітлити чи донести до свого читача. Через ілюстрації викладач іноземної мови має дуже цікаву підтримку для роботи над описами, тлумаченнями тощо. Усі ці види діяльності стосуються і потребують уяви та творчих здібностей учнів. Методичні посібники також пропонують багато ідей для освітніх заходів із зазначенням рівня складності, цільової аудиторії відповідно до рівнів, визначених Загальними європейськими компетенціями мовної освіти Ради Європи (CEFR, 2001), а також можливих видів діяльності.

Одним з таких прийомів є використання так званих карт для говоріння (Barriere I., Voiron M., Bourrel J-R, Sorin T., 2009). Ці карти призначені насамперед для тих, хто вивчає іноземну мову, і, як впливає з назви, карти для говоріння призначені, перш за все, для розвитку усного висловлювання (але також письмового) у рамках, які є одночасно серйозними та націленими на гру. Вони допомагають стимулювати уяву та творчість, а також рефлексію на повсякденне життя. Ці карти є частиною концепції навчання, заснованої на прагненні викликати цікавість, дати смак і бажання вчитися, і яка поєднує використання мови з автентичним спілкуванням між учасниками. На зворотному боці кожної картки знаходиться номер ілюстрованого розділу та коротка цитата з оригінального твору. Залежно від видів діяльності картки можна використовувати разом, по порядку чи довільно. Поєднуючи ігровий, уявний і культурний виміри, ці ілюстрації можуть розвивати креативність. Щоб розвивати творчі здібності учнів, викладач може запропонувати такі заходи.

Для створення казки:

- Вчитель показує картку. Кожен учень (або група учнів) ідентифікує присутніх персонажів і створює уявлений всесвіт, відповідаючи на запитання викладача (Хто?, Що? Де? Коли? Як? Чому?), які мають за ціль допомагати і направляти учнів. Це питання, що відносяться до схеми розповіді казки. Учні потім напишуть план їхньої історії (діючих осіб можна змінювати). Щоб зробити внесок у колективну роботу, учні обмінюються своїми ідеями, потім наступає період коментарів

щодо змісту, форми тощо. Учні пишуть повну версію своєї історії, яка буде перероблена на основі виправлень, зроблених викладачем. Нарешті, учні стають казкарями через спільне читання їх твору.

- кожен учень або група учнів уявляють до, після або момент представленої сцени. Ця діяльність також допомагає розвивати текстові здібності учнів.

- учні уявляють діалог між персонажами. Діалог потім доведеться грати перед своїми товаришами.

- учні об'єднуються в групи по двоє. Один вибирає картку і ховає її від свого товариша. Він дає йому описові вказівки, а інший учень малює зображення після опису свого товариша. Вони представляють малюнок класу щоб поділитися своїм творінням. Ця діяльність також дає змогу розвивати мистецькі здібності в тому сенсі, що творами можуть бути картини, малюнки тощо; здатність до розповіді та здатність до уяви учнів.

Ми також можемо запропонувати простіші завдання для початківців. Наприклад, описати і презентувати карту. Кожен учень обирає картку та називає персонажів, ідентифікуючи їх. Потім називають елементи декору тощо.

Щоб розширити перспективи тексту:

- учитель може розкласти кілька карток одна біля одної в певному порядку і попросить учнів розповісти історію згідно їх розташування.

- учитель розміщує кілька карток поруч, учень (або група учнів) починає розповідати (або записувати) початок оповідання, інший продовжує історію, але з наступною ілюстрацією тощо.

- учитель розкладає кілька карток у тому порядку, який йому підходить, і запитує учнів, які повинні розповісти зміст кожної картки в одному реченні, а потім побудувати більш повне резюме.

Багато інших ілюстрацій (наприклад, реклама) натхненні казками і тому можуть бути предметом педагогічної підтримки на занятті з мови. Цікаво спостерігати, як результати діяльності відрізняються від одного учня до іншого.

Увага учня буде більшою чи меншою мірою зосереджена на об'єкті іншого учня. Крім того, учні знайдуть натхнення на основі різних факторів, культурних чи соціальних запозичень тощо. Для особистого тлумачення учнів, викладач може показати учням картку і запитати їх, що вона означає для них.

Хоча багато теоретиків стверджують, що ілюстрації є перешкодою для особистої творчості, ми можемо чітко бачити, як ці розмовні картки, навпаки, закликають до (особистої та навіть спільної) творчості учнів.

Казка є добре структурованою текстовою одиницею. Ця структура дозволяє викладачеві мати міцну теоретичну базу, щоб пропонувати різні педагогічні дії для розвитку текстових навичок учнів. Розглянемо можливі заходи, які, ймовірно, можуть бути запропоновані на занятті з іноземної мови.

Підтримка письма.

Найчастіше казки викладаються в письмовій формі і до того ж вони саме так передаються одне одному. Аналіз письмових елементів казки є дуже надійним зразком для учнів. Дійсно, їх легше помітити через (пере)читання та аналіз. Таким чином, учні зможуть ідентифікувати, упорядкувати та відтворити сюжет, а також різні характеристики казки, і, як наслідок, вони почуватимуться більш впевненими, коли їм самим доведеться почати писати. Їх текст буде краще структурований.

Викладач може проаналізувати з учнями різні елементи оповідної структури вивченої казки, щоб потім увійти в аналіз більш детальних елементів для подальшого створення чіткого та добре структурованого тексту. Більш поглиблена робота над наративними та описовими елементами (персонажами, місцями, об'єктами тощо) дозволить учням опанувати техніку виділення головного у тексті або побудови своєї історії. Викладач проаналізує з ними структуру казки, ця казка послужить зразком і дозволить учням засвоїти структуру історії. Тоді він може роздати підсумкову таблицю, яку повинні заповнити учні. Ця таблиця відноситься до структури оповідання, встановленої Проппом, структури, підсумованої в різні етапи. Тому сама структура казки дозволяє учням набути текстових навичок. Відповідно до морфологічного аналізу Проппа, у казках кількість функцій обмежена, послідовність функцій завжди однакова, і всі вони мають однаковий тип структури. Аналізуючи казки, написані на занятті з мови, можна прочитати одну і ту ж схему казки кілька разів, навіть якщо вони є різними казками. Отже, аналіз цих казок, різних, але, таких, що мають ідентичну структуру, дозволить учням засвоїти цю структуру, щоб використовувати її як модель.

Структура казки, чітко закріплена, легко засвоюється і часто відома для всіх учнів, є моделлю, яка допомагає учневі скласти текст із чіткою та ще більш структурованою послідовністю. Крім того, письмовий носій, який можна читати та перечитувати, полегшить засвоєння цієї композиції на відміну від аналізу інших типів тексту, таких як роман. Письмова підтримка має ще одну перевагу, оскільки вона здатна викликати в учнів задоволення від читання і, отже, заохочувати учня

отримувати задоволення від читання та відкриття інших текстів (іншого літературного жанру або того самого жанру). Саме читаючи тексти, учень зможе розвинути свої скорописні чи аналітичні навички читання та застосувати їх під час аналізу інших літературних жанрів. Таким чином, учні усвідомлюють, що текст—це елемент, який несе в собі багато підказок, які необхідно практикувати в ідентифікації та тлумаченні, щоб краще зрозуміти весь текст.

Написана казка для навчання конспектуванню.

У своїй роботі «Логіка оповідання» Клод Бреммон демонструє через певну схему те, яким чином казки мають характеристики, що є спільними з іншими оповідними жанрами (роман, оповідання, міф тощо). Базуючись на цьому аналізі, цікаво побачити, як казка може бути адекватною підтримкою для учнів щодо здатності підсумовувати текст. Клод Бреммон ділить історію на три окремі частини (початкова ситуація, розвиток, кінцева ситуація), які зустрічаються в усіх видах оповідань (Bremond, 1973: 46). Особливістю казки є те, що вона є досить короткою розповіддю, у якій ці три частини слідує одна за одною в хронологічному порядку. Вивчати короткий зміст через казку тоді виявляється легше. Починаючи вивчати короткий зміст через казкові твори, учні зрозуміють порядок, в якому вони повинні будуть побудувати свій хронологічний підсумок, і зможуть перенести ці знання на інші жанри.

Навіть якщо казка залишається адекватною підтримкою, учитель все одно повинен запропонувати прогресивний підхід, що йде від відомого до невідомого, що є фундаментальним дидактичним принципом, який базується на лінгвістичних, культурних і контекстуальних елементах, відомих усім учням. Казка забезпечує дуже чітку структуру оповіді і, отже, дозволяє легше засвоїти учням, які усвідомлюють цю схему. Учень буде референційну схему, щоб потім мати можливість транспонувати її під час різних письмових робіт.

Усна казка для розвитку мовлення.

Казка належить до усної традиції. Тому було б цікаво попрацювати в усному вимірі. Слухання розповіді-казки дозволяє працювати над «мистецтвом оповідання». Таким чином, слухаючи казку, ми можемо працювати над драматизацією розповіді, щоб учні усвідомлювали особливості розповіді казки (паузи, інтонації, вимова тощо). Як приклад можна розглянути наступний вид діяльності.

Почати із прослуховування аудіо казки та попросити учнів бути уважними до інтонації, пауз, зворотів голосу. Потім проаналізувати їх за допомогою учнів, щоб вони зрозуміли їх корисність.

Нарешті, підготувати учнів до публічних виступів за допомогою розминки та ігор-імпровацій (театральна практика). Потім вони самі розкажуть історії після нагадування їм про важливість усної передачі казки, яка, перш за все, є інтерпретацією розповіді. Спонтанність слова, гра варіацій голосу та підтримка жестів можуть сприяти полегшенню усного висловлювання учнів іноземною мовою. Таким чином, учням буде зручніше розповідати про події, та вони матимуть можливість звільнити місце для своєї творчості під час розповідання історій, тому що ми не повинні забувати, що розповідь історій—це, перш за все, взаємодія з публікою, яка активно бере участь разом із розповідачем. Ці дії дозволять учневі вийти з традиційного мовлення в навчанні. Більш розслаблений, він отримає задоволення від гри своїм голосом і вийде зі своєї стриманості.

Учитель також може уявити собі вправи-імпровації і запропонувати учням грати. Поставити їх у сюжетну ситуацію або розіграти сценку, уявивши промови. Слухаючи, учень змушений поважати рамки, щоб знайти сенс. Він повинен виявити істотні підказки, зробити вибір, порівняти їх з попередніми знаннями. І тут казка має багато референційних елементів (пауз, інтонацій тощо). Усі ці орієнтири можуть дозволити учням вербалізувати їхні різні уявлення.

Висновки. Наша мета полягала в тому, щоб дізнатися про дидактичні можливості, які пропонує казка на занятті з іноземної мови. Щоб дати світло творінню, гідному цієї назви, викладач повинен використовувати всі засоби і ресурси, що можуть бути під рукою, і відмовлятися покладатися виключно на інтелект. Треба звертатися до всіх почуттів і обрати як пріоритет автентичне та культурно відзначене середовище. У цьому полягає вся суть використання казкових творів на заняттях з іноземної мови, які забезпечують більш гнучку педагогіку та сприяють ініціативі учнів, заохочуючи звертання до непередбачуваних моментів, що викликаються через уяву та афективні фактори. Дійсно, казка є водночас і емоційним фактором, і текстом народної уяви. Крім того, вона має цю здатність пробуджувати певне бажання та задоволення в учнів більше, ніж будь-який інший тип тексту. Задоволення, створене цією свободою вираження та творчості, дозволяє учням втілювати власні думки в життя і, отже, творити без будь-яких реальних обмежень. Отже, казка є ТИМ засобом, який дає змогу поєднати задоволення, вивчення мови, розвиток уяви та розвиток здатності до творчості. Використовуючи казки, ми можемо продемонструвати, що цей

літературний жанр, який виник у народній уяві, є ідеальною підтримкою для розвитку творчості учнів завдяки різноманітним можливостям, які він надає. Різноманітні граматичні, культурні та міжкультурні, а також творчі заходи демонструють універсальність, яку пропонує казкове оповідання в класі з вивчення іноземної мови. Таким чином ми можемо запропонувати учням практи-

кувати використання певного часу на тому самому занятті, водночас розвиваючи їхні творчі, а також міжкультурні навички.

Однак, ми ще не встигли налаштувати реальний курс з підтримкою казок, які, можливо, дозволили б працювати над іншими навичками, і це могло б бути метою подальших досліджень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Галушко Г. М. Формируем социокультурную компетенцию с помощью сказок. Харьков, 2008. 94 с.
2. Пропп В. Морфология волшебной сказки. М., 2006. 640 с.
3. Aarne et Thompson. The types of the Folktale. A classification and bibliography. Helsinki, 1961 (1928). 480 p.
4. Anastassiadis Marie-Christine, Une nouvelle approche du conte en classe de FLE : itinéraire d'un projet didactique. these de doctorat en didactique du FLE, soutenue en 1992, a l'universite Paris III, sous la direction de Robert Galisson. P., 1992. 420 p.
5. Barriere I., Boiron M., Bourrel J-R, Sorin T. Cartes a parler inspirees du livre de lecture scolaire. La Belle histoire de Leuk-le-Lievre de Leopold S. Senghor et Abdoulaye Sadj. Saint-Maur, 2009.
6. Bremond C. La logique du récit. Edité par Editions du Seuil, 1973. 350 p.
7. Conseil de l'Europe, *Cadre Européen Commun de Référence pour les Langues : Apprendre, Enseigner, Evaluer*. Didier, 2001.
8. Ecriture collective d'un conte. URL:<http://www.edufle.net/Conte-collectif>. (дата звернення: 17.05.2022).
9. Pageau Odile. Le conte en classe de FLE. URL:<http://www.edufle.net/Le-conte-en-classe-de-langue-FLE>. (дата звернення: 11.05.2022).
10. Poirie Nicole. Le conte, un merveilleux instrument didactique. URL:<http://www.francparler.org/dossiers/contes.htm>. (дата звернення: 17.05.2022).

REFERENCES

1. Galushko G. M. Formiruem sociokul'turnuju kompetenciju s pomoshh'ju skazok. [Forming socio-cultural competence with the help of fairy tales]. Har'kov, 2008. 94 p. [in Russian].
2. Propp V. Morfologija volshebnoj skazki. [Morphology of a fairy tale]. M., 2006. 640 p. [in Russian].
3. Aarne et Thompson. The types of the Folktale. A classification and bibliography. Helsinki, 1961 (1928). 480 p.
4. Anastassiadis Marie-Christine, Une nouvelle approche du conte en classe de FLE : itinéraire d'un projet didactique. these de doctorat en didactique du FLE, soutenue en 1992, a l'universite Paris III, sous la direction de Robert Galisson. P., 1992. 420 p.
5. Barriere I., Boiron M., Bourrel J-R, Sorin T. Cartes a parler inspirees du livre de lecture scolaire. La Belle histoire de Leuk-le-Lievre de Leopold S. Senghor et Abdoulaye Sadj. Saint-Maur, 2009.
6. Bremond C. La logique du récit. Edité par Editions du Seuil, 1973. 350 p.
7. Conseil de l'Europe, *Cadre Européen Commun de Référence pour les Langues : Apprendre, Enseigner, Evaluer*. Didier, 2001.
8. Ecriture collective d'un conte. URL: <http://www.edufle.net/Conte-collectif>. (Last accessed: 17.05.2022).
9. Pageau Odile. Le conte en classe de FLE. URL: <http://www.edufle.net/Le-conte-en-classe-de-langue-FLE>. (Last accessed: 11.05.2022).
10. Poirie Nicole. Le conte, un merveilleux instrument didactique. URL: <http://www.francparler.org/dossiers/contes.htm>. (Last accessed: 17.05.2022).